

Maastricht, zondag 17 februari 2019

Goedenavond,

Mijn naam is Chris Leonards en ik spreek tot u als bestuurslid van de Stichting BuurtBalans, een bewonersplatform met vertegenwoordigers uit 24 wijken, buurten, netwerken en andere buurtgebonden organisaties in deze stad.

Ons motto voor vanavond is een eenvoudige vraag, namelijk: **van wie is de stad?**

...en het korte antwoord daarop zou moeten zijn: van ons..., van ons allemaal, wel te verstaan —gevestigde buurtbewoners, kort verblijvende kamerbewoners, wijkbewoners op leeftijd, ambtenaren, studenten, starters op de woningmarkt, gezinnen met opgroeiende kinderen, raadsleden, jazelfs de burgemeester!—

Maar feitelijk is dat nu niet het geval, en het antwoord is natuurlijk veel complexer, want het gaat ook over het in balans brengen van uiteenlopende, en dikwijls tegenstrijdige belangen van mensen die allemaal recht hebben op woonwelzijn in een veilige, leefbare en inclusieve stad.

Het is wel een vraag die sterk leeft in onze stad: ik breng u in herinnering dat nog maar kort geleden de publieke tribune van de raadszaal verscheidenen keren overvol was met belangstellende, bezorgde burgers toen het ging over kamergewijze verhuur, vakantieverhuur en daarmee verbonden problemen, zoals leefbaarheid in de wijken, bestrijding van overlast, e.d.m.

Op het punt van onder meer overlast gerelateerd aan kamergewijze verhuur heeft de gemeente in 2017 en 2018 een pilot onder de naam 'Student en Leefbaarheid' gedaan. Eind 2018 is die pilot gestopt en is er een evaluatie aan de raad aangeboden, waaruit ondermeer blijkt dat er inderdaad een reëel probleem bestaat van overlast in woonwijken, met name vanuit de sterk in aantal toegenomen particuliere kamerverhuurbedrijven. In de evaluatie

wordt geadviseerd om een centraal, stedelijk meldpunt voor alle vormen van overlast te organiseren, zodat meldingen beter in kaart gebracht kunnen worden, er beter tussen de dienst handhaving en de politie gecoördineerd kan gaan worden en klagende bewoners niet langer van het kastje naar de muur gestuurd worden. Ook wordt er voorzichtig gepleit voor een duidelijk stappenplan bij de aanpak van geconstateerde overlast en een eigenstandige verantwoordelijkheid voor de exploitanten van kamerverhuurbedrijven bij het voorkomen en bestrijden van overlast vanuit hun bedrijven voor de omliggende buurt.

Sinds de aanbieding aan de raad van deze evaluatie van de pilot 'student en leefbaarheid' is er door ons niets meer over gehoord. Navraag bij de diverse afdelingen van de gemeente heeft geen duidelijkheid verschaft in welk kader deze evaluatie met raad en burgers zou worden besproken en wat er met de geleerde lessen moet worden gedaan: in het kader van 'veiligheid'?—De evaluatie zit niet bij de stukken van vanavond. Bij 'handhaving' misschien, waarvoor in maart een informatieronde staat geagendeerd?—De ambtenaren kunnen het niet zeggen. Bij de informatieronde 'Student en Stad' dan wellicht? Het blijft tasten in het duister hoe er nu in het college over dit voor stadsbewoners zeer belangrijke dossier gedacht wordt.

Eigenlijk denken we dat het college dit pijnlijke dossier met het oormerk 'studenten' zo snel mogelijk wil vergeten om niet opnieuw als student-onvriendelijke stad geafficheerd te worden. En natuurlijk; het is niet van deze tijd om overlast uitsluitend met een specifieke groep in deze stad—studenten—te verbinden, maar daarmee is het probleem van overlast direct verbonden met de enorme toename van kamergewijze – en vakantieverhuur in de stad niet weg, laat staan opgelost.

BuurtBalans vraagt nadrukkelijk niet weg te kijken van dit serieuze probleem, dat zoveel stadsbewoners aan het hart gaat omdat het hun dagelijks woonwelzijn en leefplezier vergalt. Een goed leefklimaat in de wijken en buurten vraagt om een gezamenlijke aanpak van de gemeentelijke diensten, waaronder 'veiligheid', 'handhaving', en 'wonen', natuurlijk in samenwerking met de wijkbewoners, politie, universiteit, woningverenigingen, verhuurdersorganisaties en welke andere organisatie dan ook die aan de leefbaarheid kan bijdragen.

Maar voorop staat, dat het college het voortouw moet nemen met een duidelijke consequente boodschap en een concreet en uitvoerbaar stappenplan ter voorkóming en bestrijding van overlast, een onafhankelijk, stadsbreed meldpunt, en voldoende financiële middelen voor de handhaving. De aanbevelingen uit de evaluatie van de Pilot 'Student en Leefbaarheid', met name het centrale meldpunt, het gecoördineerde stappenplan waarin gemeente en politie bereidwilligheid tot samenwerking zullen moeten ontwikkelen, de noodzakelijke feedback aan melders van overlast en andere burgers, en de medeverantwoordelijkheid voor de woonomgeving van verhuurders en exploitanten van kamerverhuurbedrijven, moeten serieus met Raad en Stad besproken worden en duidelijk in het nieuwe beleid worden uitgewerkt en verankerd. Het verhuurderskeurmerk 'Prettig Wonen', waarop in dit verband door menigeen hoop wordt gesteld, voldoet naar onze overtuiging volstrekt niet aan deze verwachting. BuurtBalans suggereert in plaats daarvan invoering van een verhuurdersvergunning, in navolging van wat in de stad Groningen lijkt te werken (<https://gemeente.groningen.nl/nieuwe-verhuurvergunning-per-1-januari-2019>) en wijst ook graag op de daar goed functionerende centrale meldpagina voor overlast (<https://gemeente.groningen.nl/overlast-en-zorg-melden>).

Dan pas—als alle partijen samenwerken en tot een gecoördineerd plan van aanpak zijn gekomen—kunnen we de vraag 'van wie is de stad?' met rechte beantwoorden met: de stad is (weer) van ons allemaal.....

Namens BuurtBalans en de 24 aangesloten organisaties van burgers in Maastricht dank ik u voor uw aandacht.

secretariaat@buurtbalans.nl
<https://www.buurtbalans.nl>